హృదయారాధనలు

హృదయారాధనల్లోని ముఖ్యమైనవాటిని గూర్చి విపులంగా తెలుసు కొందాం:

1) భయం

భయం ఒక ఆరాధన. కనుక దీనిని కేవలం అల్లాహ్‌కే ప్రత్యేకం చేసుకోవాలి. అంటే కేవలం అల్లాహ్‌కు మాత్రమే భయపడాలి. భయం కోసం సామాన్యంగా రెండు పదాలు వాడుతారు.

ఒకటి 'ఖౌఫ్' మరియు రెండవది 'ఖషియత్'. దివ్యఖుర్‌ఆన్‌లో కూడా అల్లాహ్ ఈ పదాలను వాడాడు. ఈ రెండు పదాలకు బాహ్యంగా 'భయం' అనే అర్థమే వచ్చినా, అంతరంగా వీటి అర్థాల్లో కాస్త బేధం వుంది. ఈ రెండు పదాల అర్థాలను షేఖ్ మహమ్మద్ బిన్ సాలెహ్ ఉసైమీన్ గారు 'షరియత్ కే తీన్ బునియాదీ ఉసూలోఁకీ షరహ్' పుస్తకంలో చాలా చక్కగా విశ్లేషించి చెప్పారు.

భయం (ఖౌఫ్) అంటే మనిషి ఏదైనా ప్రాణహానిని గానీ, కష్టాన్ని గానీ, నష్టాన్ని గానీ మనసులో ఊహించడం వల్ల అతనిపై ఆవహించే గుణం. దివ్యఖుర్ ఆన్‌లో అల్లాహ్ 'తనకు మాత్రమే భయపడమని, షైతాను మిత్రులకు భయపడవద్దని' సెలవిచ్చాడు.

"మీరు నిజమైన విశ్వాసులే అయితే ఇక ముందు వారికి భయపడకండి. నాకు భయపడండి". *(ఆలి ఇమ్రాన్ : 175)*

ఖౌఫ్ (భయం)ను మూడు రకాలుగా విభజించవచ్చు :

మొదటిది : 'సహజ సిద్ధమయిన భయం' - అంటే మనిషి క్రూర జంతువు లతో, అగ్నితో, నీటిలో మునిగిపోవడం గురించి పడే భయం. ఇలాంటి భయం మూలంగా మనిషిని తప్పు పట్టడానికి వీలుండదు.

దివ్యఖురానులో అల్లాహ్ మూసా (అలైహిస్సలాం) గురించి ఇలా సెలవిచ్చాడు.

"మరుసటి రోజు ఉదయం అతను భయపడుతూ, ఏదైనా ప్రమాదం ముంచుకొస్తుందేమో అని జాగ్రత్తగా నలువైపులా పరికిస్తూ నగరంలో పోతూ వుండగా ..." *(ఖసస్ : 18)*

కానీ ఈ భయమే మనిషి విధిగా, తప్పనిసరిగా పాటించవలసిన విషయాలకు కూడా దూరంగా వుండిపోవడానికి కారణ భూతమవుతోందంటే అలాంటి భయం మాత్రం ధర్మంలో నిషేధించబడింది.

"మీరు నిజమైన విశ్వాసులే అయితే ఇక ముందు వారికి భయపడకండి. నాకు భయపడండి" *(ఆలి ఇమ్రాన్ : 175)*

రెండవ రకం భయం ఎలాంటిదంటే - మనిషి ఒక దానితో ఎంతగా భయపడతాడంటే, దాని భయం వల్ల ఏకంగా దాన్నే ఆరాధించడం మొదలు పెడతాడు. ఇలాంటి భయం కేవలం అల్లాహ్‌కే చెందుతుంది. దైవేతరుల విషయంలో అది 'బహుదైవారాధన' (షిర్క్) అవుతుంది.

యిక మూడవది : అంతర్గతంగా హృదయాల్లో దాగి వుండే భయం - అంటే సమాధులలో ఖననమై వున్న గత కాలానికి చెందిన పుణ్య పురుషులను గురించి, వలీలను గురించి, పీర్లను గురించి మనస్సులో అంతర్గతంగా భయం కలిగి వుండడం. వాస్తవానికి ప్రజలకు సంభవించే కష్ట సుఖాల్లో వారి పాత్ర ఏమీ వుండదు. భౌతికంగా కూడా వారు ప్రజల మధ్య వుండరు. ఇలాంటి భయాన్ని కూడా 'ఉలమాలు' షిర్క్‌గా పరిగణించారు.

యిక దివ్య ఖురానులో అల్లాహ్ భయం కోసం ఉపయోగించిన రెండవ పదం 'ఖషియత్'ను గూర్చి తెలుసుకొందాం.

ఖషియత్ (భయం) అంటే - ఒకరి అధికారాలూ, శక్తి సామర్థ్యాలూ, జ్ఞానమూ, గొప్పదనముల గురించి తెలిసిన తర్వాత మనిషిలో వారి యెడల సహజంగా జనించే భయం.

"వాస్తవానికి అల్లాహ్ దాసులలో జ్ఞానులు మాత్రమే అల్లాహ్‌కు భయ పడతారు" *(ఫాతిర్ : 28)*

ఖషియత్‌ను గూర్చి అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

"మీరు వారికి భయపడకండి. నాకు భయపడండి." *(మాఇద : 3)*

ఖషియత్ విషయంలో కూడా ఖౌఫ్‌కు వర్తించిన షరతులే వర్తిస్తాయి.

(షరియత్ కే తీన్ బునియాదీ ఉసూలోఁకీ షరహ్ - సాలెహ్ ఉసైమీన్ - 68-75 పేజీలు)

భయం గురించి, దాని వాస్తవికతను గురించి, దాని ద్వారా మనిషి ఎలా 'షిర్క్' అనే రొంపిలోకి నెట్టివేయబడతాడో తెలుసుకున్న తర్వాత ప్రస్తుత ముస్లిం సమాజం మీద ఒక్కసారి దృష్టి సారిస్తే దైవేతరులకు భయపడి వారిని ఆరాధించే ముస్లింలు మనకు చాలా మంది కనబడతారు. నమాజ్ స్థాపించకపోవడం వల్ల అల్లాహ్ మనల్ని శిక్షిస్తాడు అన్న భయం వారికి అంతగా వుండదు కానీ శవాల పండుగలు, గతకాలపు పుణ్యపురుషుల పేరుతో చేసే పండుగలు, ఫాతిహాలు ... గనక చేయలేకపోతే మాత్రం భయంతో నిలువెల్లా వణికిపోతారు. ఈ దైవేతరులకు గనక ఆగ్రహం తెప్పిస్తే మనకిక పుట్టగతులే వుండవు అని మనసులో తీవ్రంగా ఆందోళన చెందుతారు. వాస్తవానికి ఇది షిర్క్ అనీ, వారికీ మరియు యావత్ ప్రజానీకానికీ సంభవించే కష్ట సుఖాలకు దైవేతరులు ఎంత మాత్రమూ కారకులు కారనీ, అన్నింటికీ కారకుడు కేవలం నిజమైన సృష్టికర్త అయిన అల్లాహ్ యే అనీ వీరు గ్రహిస్తే ఎంత బాగుంటుందో!

(2) ప్రేమ

ప్రేమ కూడా ఆరాధనే.

దివ్య ఖురానులో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు.

"కొందరు అల్లాహ్‌ను కాదని ఇతరులను ఆయనకు సమానులుగా, ప్రత్యర్థులుగా భావిస్తారు. వారు అల్లాహ్ పట్ల కలిగి వుండవలసిన ప్రేమతో వారిని ప్రేమిస్తారు. కానీ విశ్వాసులు అన్నిటికంటే అధికంగా అల్లాహ్‌నే ప్రేమిస్తారు" *(బఖర : 165)*

ఇక్కడ ప్రేమ అంటే తల్లిదండ్రులూ, భార్యాపిల్లల మీద వుండే సహజ సిద్ధమైన ప్రేమ కాదు. సంపూర్ణమైన ప్రేమ. అంటే - అల్లాహ్‌ను నిజమైన సృష్టికర్తగా గుర్తించి, పూర్తిగా ఆయనకే విధేయత చూపడం వల్ల జనించే ప్రేమ. ఇలాంటి ప్రేమ కేవలం అల్లాహ్‌కే చెందాలి.

అల్లాహ్ యెడల సంపూర్ణమయిన ప్రేమ కలిగి వుండటం అనేది అతనికి పూర్తిగా విధేయత చూపడం ద్వారానే సాధ్యమవుతుంది.

దైవేతరుల కోసం ఇది 'షిర్క్' అవుతుంది.

అల్లాహ్‌కు విధేయత చూపడం అంటే అతని ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కూ విధేయత చూపాలి.

"ప్రవక్తకు విధేయత చూపినవాడు వాస్తవానికి అల్లాహ్‌కు విధేయత చూపినట్లే" *(నిసా : 80)*

అదీగాక మరొక చోట అల్లాహ్ తన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కు ఇలా సెలవిచ్చాడు :

"ప్రవక్తా ! నీవు ప్రజలకు యిలా చెప్పు: మీకు నిజంగానే అల్లాహ్ పట్ల ప్రేమ వుంటే నన్ను అనుసరించండి. అప్పుడు అల్లాహ్ మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తాడు. మీ పాపాలను మన్నిస్తాడు. ఆయన అమితంగా క్షమించేవాడు, కరుణించే వాడూను. వారితో ఇంకా - అల్లాహ్‌కూ ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కూ విధేయత చూపండి అని అను. ఒక వేళ వారు, నీ ఈ సందేశాన్ని స్వీకరించకపోతే, అల్లాహ్ తనకూ, తన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కూ విధేయత చూపడానికి నిరాకరించిన వారిని ప్రేమించటం అనేది నిశ్చయంగా జరుగదు". *(ఆలి ఇమ్రాన్ : 31-32)*

అంటే అల్లాహ్ మీద మనకున్న ప్రేమ ఆమోద యోగ్యం కావాలంటే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ను అనుసరించడం, ఆయనకు విధేయత చూపడం తప్పనిసరి.

ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే మనిషి తన జీవితాన్ని అల్లాహ్ మరియు ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ఆదేశాలకు లోబడి గడుపుతూ, ధార్మిక ఆదేశాలను పాటించడంలో తనకూ, అల్లాహ్‌కూ మధ్య ఏ విధమైన

అడ్డు రాకుండా జాగ్రత్త పడగలిగినప్పుడే అల్లాహ్‌ను సంపూర్ణంగా ప్రేమించ గలుగుతాడు. ఆ ప్రేమ మాధుర్యాన్ని ఆస్వాదించ గలుగుతాడు. అలాకాక, ధార్మిక ఆదేశాలను పాటించడంలో అతనికీ, అల్లాహ్‌కూ మధ్య ఏదైనా అడ్డువస్తోం దంటే మాత్రం పరోక్షంగా అతను దానిని దేవుడిగా చేసేసి దాని ఆరాధన చేస్తున్న వాడయిపోతాడు. ఇలా ఏ వస్తువైనా గానీ, చివరికి అతని మనో వాంఛలైనా కానీ దేవుని రూపం దాల్చే అవకాశ ముంది.

ఈ విషయాన్నే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా నొక్కి చెప్పారు :

"దీనారు, దిర్హముల భక్తుడు నాశనమైపోయాడు"

(సహీ బుఖారి : 2886, 2887)

అల్లాహ్ కూడా దివ్య ఖురాన్‌లో ఇలా సెలవిచ్చాడు.

"తన మనోవాంఛలను దేవుడిగా చేసుకొన్న వ్యక్తి యొక్క స్థితిని ఎప్పుడైనా నీవు గమనించావా ...?" *(ఫుర్ఖాన్ : 43)*

యిక సహజ సిద్ధమయిన ప్రేమ అంటే మనిషికి తన తల్లి దండ్రుల, భార్యా పిల్లల, ఇతర బంధు మిత్రుల యెడల సహజంగా వుండే ప్రేమ. దీని మూలంగా మనిషిని తప్పుపట్టడానికి వీలుండదు. వాస్తవానికి వీరిని ప్రేమించడం కూడా అల్లాహ్‌కు విధేయత చూపడంలో ఒక భాగమే.

కానీ అల్లాహ్ యెడల వుండే ప్రేమ సంపూర్ణమయినది. కేవలం అతనికే చెందుతుంది. అలాంటి సంపూర్ణమైన ప్రేమను దైవేతరుల యెడల కలిగి వుండడం 'షిర్క్' అవుతుంది.

దివ్యఖురానులో ముష్రిక్కుల మనస్తత్వాన్ని అల్లాహ్ ఇలా చిత్రీకరించాడు.

"ఒక్క అల్లాహ్‌ను గురించి మాత్రమే ప్రస్తావించటం జరిగినప్పుడు, పరలోకం పట్ల విశ్వాసం లేని వారి హృదయాలు బాధ పడతాయి. ఆయనను తప్ప ఇతరులను గూర్చి ప్రస్తావించడం జరిగినప్పుడు, హటాత్తుగా వారి ముఖాలు సంతోషంతో వెలిగిపోతాయి". *(జుమర్ : 45)*

దురదృష్ట వశాత్తూ, సరిగ్గా ఇదే లక్షణం ఈ రోజు ముస్లిం సమాజంలోని ఒక పెద్ద సమూహంలో మనకు కానవస్తుంది. ఈ లక్షణం వారి వినాశానికి దారి తీస్తుంది అని వారు తెలుసుకుంటే ఎంత బాగుండేదో!

(3) నమ్మకము

ఎదుటి వాడి శక్తి సామర్థ్యాలూ, గుణగణాలు తెలిసిన తర్వాత అతని యెడల జనించే విశ్వాసమే 'నమ్మకము'. ఇది కూడా ఆరాధనే. నమ్మకం దాని సంపూర్ణ రూపంలో కేవలం అల్లాహ్‌కే చెందుతుంది. దైవేతరుల కోసం అది 'షిర్క్' అవుతుంది.

దివ్యఖురానులో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

"మీరు నిజంగానే ముస్లిములయితే అల్లాహ్‌పై నమ్మకం వుంచండి".

(మా ఇద : 23)

మరొక చోట యిలా అన్నాడు :

"అల్లాహ్‌ను నమ్ముకున్న వానికి అల్లాహ్ చాలు" *(తలాఖ్ : 3)*

అంతేగాక, తన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కు సైతం ఇలా ఆదేశించాడు :

"ప్రవక్తా! వారితో ఇలా అను : "నాకు అల్లాహ్‌యే చాలు. ఆయన తప్ప ఆరాధ్యుడు ఎవ్వడూ లేడు. ఆయననే నేను నమ్ముకున్నాను. ఆయన మహత్తర మైన అధికార పీఠానికి (అర్ష్) ప్రభువు". *(తౌబా : 129)*

అయితే యిక్కడ ఓ ముఖ్య విషయం గమనించాల్సి వుంది.

అదేమిటంటే ఈ నమ్మకం అనేది ఒక షరతుకు లోబడి దైవేతరులకు కూడా ధర్మ సమ్మతం అవుతుంది.

అదెలా అంటే - నమ్మకం పెట్టుకొనే వ్యక్తిగానీ, వస్తువుగానీ ఏ విషయం లోనైతే తనపై నమ్మకం పెట్టుకొంటున్నారో దానిని పూర్తి చేయగలిగే సామర్థ్యం కలిగి వుండాలి. వాస్తవానికి ఆ సామర్థ్యాన్ని కూడా అల్లాహ్‌యే వారికి అనుగ్రహించి వుంటాడు.

ఉదాహరణకు : ఒక వ్యక్తి, కేవలం ఫలానా డాక్టరు నా జ్వరం తగ్గడానికి సరైన మందులివ్వగలడు లేక ఫలానా టీచరు నాకు సరైన విద్య నందించగలడు అని నమ్మకం పెట్టుకున్న కారణంగా ఆ వ్యక్తిని తప్పు పట్టడానికి వీలుండదు.

ఎందుకంటే ఆ వ్యక్తి నమ్మకముంచిన వాళ్ళు సహజంగానే అతని నమ్మకాన్ని పూర్తి చేసే సామర్థ్యం కలిగి వుంటారు.

యాఖూబ్ (అలైహిస్సలాం) తన కుమారులకు ఇలా ఆదేశించారు.

"కుమారులారా! వెళ్ళి యూసుఫ్‌ను గురించి, అతని సోదరుని గురించీ దర్యాప్తు చేయండి". *(యూసుఫ్ : 87)*

అంతేగాక, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) స్వయంగా కూడా తన సహచరులలో కొంత మందిని జకాత్ నిధులు వసూలు చేయడానికి, వాటిని సంరక్షించడానికి నియమించారు.

ఇలాంటి నమ్మకం పెట్టుకొనే వ్యక్తిగానీ, వస్తువుగానీ, ఏ విషయంలోనైతే తమపై నమ్మకం పెట్టుకోబడిందో - దానిని పూర్తి చేయగలిగే సామర్థ్యం కలిగి వుండకపోతే - అలాంటి నమ్మకం నిషిద్ధమవుతుంది. కొన్ని సందర్భాలలో అది షిర్క్‌కు కూడా దారి తీస్తుంది.

ఉదాహరణకు : మానవ జీవితాల్లో సంభవించే కష్టనష్టాలు, బాధలు, అనారోగ్యాలు దూరం చేసే శక్తి సామర్థ్యాలు మరియు ధనం, సంతానం, ఆరోగ్యం లాంటి వరాలను ప్రసాదించే శక్తి సామర్థ్యాలు కలిగి వున్నారని దైవ ప్రవక్తల మీదా, గత కాలానికి చెందిన పుణ్య పురుషుల మీదా, సూఫీ మత గురువుల మీదా, చివరికి తావీజులూ, జ్యోతిష్యులూ, మాంత్రికుల మీదా నమ్మకం పెట్టు కుంటే అది నిస్సందేహంగా 'షిర్క్' అవుతుంది.

ఎందుకంటే పైన పేర్కొన్న పనులన్నిటినీ పూర్తి చేయగలిగే శక్తి సామర్థ్యాలు కేవలం అల్లాహ్‌కు మాత్రమే వున్నాయి. దైవేతరులెవరైనా సరే, వారి స్థానం ఎంత గొప్పదైనా సరే- పైన పేర్కొన్న కార్యాలను పూర్తి చేయగలిగే శక్తి సామర్థ్యాలు వారికి లేవు.

దివ్యఖురానులో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు.

"ఆయనే నవ్విస్తున్నాడు, ఆయనే ఏడిపిస్తున్నాడు. ఆయనే మరణం యిచ్చాడు. ఆయనే జీవితం ప్రసాదించాడు. విడిచే ఒక బిందువు ద్వారా ఆడా మగల జంటను ఆయనే సృష్టించాడు. మరో జీవితాన్ని ప్రసాదించటం కూడా

ఆయన బాధ్యతే. సంపన్నునిగా చేసిందీ ఆయనే, ఆస్తిపాస్తులను ప్రసాదించిందీ ఆయనే''. *(నజ్మ్ : 43-48)*

''ప్రజలు అల్లాహ్‌ను కాదని కల్పించుకున్నట్టి దేవుళ్లు ఏ వస్తువునూ సృష్టించలేరు, కానీ వారే సృష్టించబడతారు. వారు స్వయంగా తమ కొరకైనా ఏ లాభ నష్టాల అధికారాన్ని కలిగిలేరు. వారు చంపనూ లేరు, బ్రతికించనూ లేరు, మరణించిన వాణ్ణి మళ్ళీ లేపనూ లేరు.'' *(ఫుర్ఖాన్ : 3)*

అంతేకాక, స్వయానా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం)కు ఇలా ఆదేశించాడు :

''ఇలా నొక్కి చెప్పు : మీకు నష్టం కలిగించటం లేదా మేలు చెయ్యటం అనేది నా వశంలో లేదు. ఇలా చెప్పు- నన్ను అల్లాహ్ పట్టు నుండి ఎవ్వరూ కాపాడలేరు. నాకు ఆయన ఆశ్రయం తప్ప మరొక ఆశ్రయం కూడా లేదు''. *(జిన్న్ : 21-22)*

అబూహురైరా (రజి అల్లాహు అన్హు) కథనం : ''మీ దగ్గరి బంధువులను హెచ్చరించు'' (26:214) అన్న దైవ సూక్తి అవతరించినప్పుడు దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) లేచి నిలబడి ఇలా ప్రకటించారు. ఓ ఖురైష్ ప్రజలారా! మీ ప్రాణాలను (నరకాగ్ని నుండి) కాపాడు కోండి, నేను మిమ్మల్ని అల్లాహ్ శిక్ష నుండి ఏ విధంగానూ కాపాడలేను. ఓ అబ్దె మునాఫ్ సంతతి ప్రజ లారా! నేను మిమ్మల్ని అల్లాహ్ పట్టు నుండి ఏ మాత్రం రక్షించలేను. ఓ అబ్బాస్ బిన్ ముత్తలిబ్ ! నేను మిమ్మల్ని అల్లాహ్ పట్టు నుండి ఏ మాత్రం కాపాడలేను. ఓ ప్రవక్త మేనత్త సఫియా! నేను అల్లాహ్ పట్టు నుండి నీకే మాత్రం సహాయపడలేను. ఓ నా చిట్టి తల్లి ఫాతిమా! నువ్వు కోరితే నా ఆస్తి పాస్తుల నుండి ఏమైనా తీసుకో. కానీ అల్లాహ్ పట్టు నుండి మాత్రం నీకే విధంగానూ నేను సహాయ పడలేను''. *(సహీ బుఖారి : 4771)*

మరి స్వయంగా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కే ఇలాంటి శక్తి సామర్థ్యాలు లేనప్పుడు ఇతరులను ఆ శక్తి సామర్థ్యాలు కలవారుగా భావించి వారి మీద నమ్మకం పెట్టుకోవడం వట్టి మూర్ఖత్వం కాకపోతే మరింకేమవుతుందో చెప్పండి.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ధర్మంలో ఇలాంటి నమ్మకాలకు ఏ విధమైన స్థానం లేదు.

యింకా కొందరు తావీజులు, శకునాలు, జ్యోతిష్యమూ, నక్షత్రాలూ, గ్రహాల ప్రభావం మీద నమ్మకాలు కలిగి వుంటారు. వీటి వాస్తవికతను గూర్చి కూడా విపులంగా తెలుసుకుందాం.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) తావీజులూ, మంత్రించి ఊదడం గురించి ఇలా ఉద్బోధించారు :

"తావీజు వ్రేలాడ దీసే వ్యక్తి కోరికను అల్లాహ్ నెరవేర్చకుండుగాక! మరియు రక్షరేకులు వగైరా... వ్రేలాడ దీసే వ్యక్తికి అల్లాహ్ స్వస్థత నీయ కుండుగాక!"
(ముస్నద్ అహ్మద్)

"ఎవరైతే తావీజును వ్రేలాడ దీశారో వారు షిర్క్ చేశారు".
(ముస్నద్ అహ్మద్)

"మంత్రించడం, తావీజు వ్రేలాడ దీయడం, తోలా (ఒక రకపు మంత్ర విద్య)- యివన్నీ బహుదైవారాధన (షిర్క్) పనులే." *(అబూదావూద్ : 3883)*

"బహుదైవారాధన (షిర్క్) పదజాలం లేకుండా మంత్రించడం ధర్మ సమ్మతమే". *(అబూదావూద్ : 3886)*

దివ్యఖురాన్ ఆయతులు వాడకుండా తయారు చేయబడిన తావీజులూ- అవి ఎముకలు, రక్షరేకులు, దారములు, జంతువుల వెంట్రుకలు లాంటి ఏ రూపంలో వున్నా సరే, పూర్తిగా నిషేధించబడినవి.

అయితే దివ్యఖురాను ఆయతులు, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ద్వారా ప్రవచింపబడ్డ ప్రామాణిక దుఆ ల ద్వారా తయారు చేయబడిన తావీజులు మాత్రం ధర్మ సమ్మతమే అని కొందరు తల పోస్తూ వుంటారు. కానీ ఇవి కూడా నిషిద్ధమే.

కారణం - దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మంత్రించి ఊదడం విషయంలో అయితే, ధర్మ సమ్మత పదజాలం మరియు ధర్మ సమ్మతం కాని షిర్క్ పదజాలం అని రెండుగా విశ్లేషించి ఒకదానిని ధర్మ సమ్మతమనీ మరొకదాన్ని నిషిద్ధమని పేర్కొన్నారు.

కానీ తావీజుల విషయంలో అలా విశ్లేషించి దేనినైనా ధర్మ సమ్మతం

చేసినట్లు ఎక్కడా ఆధారాలు లభించవు. అందుకే తావీజులను గురించిన దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఆదేశం అన్ని రకాల తావీజులకు వర్తిస్తుంది. అదీగాక స్వయంగా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కూడా తన జీవితంలో ఎప్పుడైనా ఖురాన్ ఆయతుల తావీజు ధరించినట్లు ఎక్కడా ఆధారాలు దొరకవు.

ఇంకో ముఖ్యమైన విషయం ఏమిటంటే - ఖురాను ఆయతుల తావీజు ధరించిన వ్యక్తి అన్ని సమయాల్లో పరిశుద్ధంగా వుంటాడన్న గ్యారంటీ లేదు. అంతే కాక, ఇలాంటి తావీజులు ధరించి అతను మల మూత్రశాలలకు కూడా వెళుతూ వుంటాడు. యిలా చేయడం అల్లాహ్ గ్రంథాన్ని అగౌరవ పరచడమే అవుతుంది.

అల్లాహ్ గ్రంథాన్ని అగౌరవ పరచే హక్కు ఎవరికీ లేదు.

పై విషయాలన్నింటినీ దృష్టిలో పెట్టుకొని అన్ని రకాల తావీజులకు దూరంగా వుండడమే ఉత్తమం. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) పేర్కొన్నట్లు కేవలం ఖురాను ఆయతులు, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ప్రామాణిక హదీసుల ద్వారా లభ్యమయ్యే దుఆలతో మంత్రించు కుంటే సరిపోతుంది. స్వయంగా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కూడా దీనినే పాటించేవారు.

ఆయెషా (రజి అల్లాహు అన్హా) కథనం: దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) అనారోగ్యంతో వున్నప్పుడు ముఅవ్విజాత్ (113, 114 వ సూరాలు) పఠించి తనపై ఊదుకొనేవారు. ఆయన అనారోగ్యం మరింత ఎక్కువైనప్పుడు నేను ముఅవ్విజాత్‌లను పఠించి ఆయనపై ఊదేదాన్ని. తదుపరి ఆయన చేతులతో తన శరీరాన్ని శుభం కోసం నిమిరే దాన్ని''.

(సహీ ముస్లిం - కితాబుస్సలామ్, బాబ్: ఇస్తెహ్‌బాబి రుకియతిల్ మరీజ్)

శకునాలు

ఈ దురాచారం ముస్లిమేతర సమాజాల ద్వారా ముస్లిం సమాజంలోకి ప్రవేశించింది. ఈ రోజు ముస్లిం సమాజంలోని ఒక పెద్ద సమూహం యీ దురాచారంలో యిరుక్కుపోయి వుంది. అజ్ఞాన కాలంలో అరబ్బులలో కూడా ఈ

దురాచారం వుండేది. ఏ ప్రదేశానికయినా ప్రయాణం చేయాలని సంకల్పించు కున్న వ్యక్తి ఒక పక్షిని పైకి ఎగురవేసే వాడు. అది గనక కుడివైపునకు ఎగిరిపోతే, దాన్ని మంచి శకునంగా భావించి తన ప్రయాణాన్ని యధావిధిగా కొనసాగించే వాడు. ఒక వేళ ఆ పక్షి ఎడమ వైపునకు ఎగిరి పోతే దాన్ని దుశ్శకునంగా భావించి తన ప్రయాణాన్ని వాయిదా వేసేవాడు.

ఈనాడు ముస్లిం సమాజంలో కూడా ఇలాంటి దురాచారాలు కనిపిస్తూ వుంటాయి. 'సఫర్' నెలను దుశ్శకునంగా భావించి ఆ నెలలో వివాహాలు చేయకపోవడం, ప్రతి నెలలో కొన్ని ప్రత్యేక దినాలను దుశ్శకునంగా భావించి ఆ రోజుల్లో శుభకార్యాలూ, క్రొత్త పనులు ఏవీ చేయక పోవడం, ఏదైనా కార్యం నిమిత్తం బయలుదేరుతుండగా, పిల్లిగానీ, వికలాంగుడు కానీ ఎదురొస్తే తన ప్రయాణాన్ని వాయిదా వేయడం .. లాంటివి మనం చూస్తూనే వున్నాం.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధర్మంలో దుశ్శకునాలకు ఏ విధమైన పాత్ర లేదు.

యిక దుశ్శకునాలను గురించి దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) యిచ్చిన ఆజ్ఞలు తెలుసు కొందాం.

"దుశ్శకునం పాటించడం షిర్క్, దుశ్శకునం పాటించడం షిర్క్, దుశ్శకునం పాటించడం షిర్క్". *(అబూదావూద్ : 3910)*

"ఒకరికి మరొకరి వ్యాధి తగలడంలో, దుశ్శకునంలో ఎలాంటి వాస్తవం లేదు. అయితే మంచి శకునం (ఫాల్) అంటే నాకిష్టమే. మంచి శకునమంటే మంచి మాట అన్నమాట". *(అబూదావూద్ : 3916)*

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) దుశ్శకునాలను పాటించడం షిర్క్ అని సెలవిచ్చిన కారణంగా ఈ దురాచారం అల్లాహ్ దృష్టిలో ఎంత ఘోరమైన పాపమో అర్థమవుతోంది. కాబట్టి అల్లాహ్ సంతోషం పొందగోరే వారు దుశ్శకునాలు పాటించడం నుండి దూరంగా వుండాలి.

జ్యోతిష్యము - జ్యోతిష్యులు

ఈ దురాచారం కూడా నేటి ముస్లిం సమాజంలో బాగా ప్రబలి వుంది.

స్వల్ప మూల్యానికి తావీజులు కూడా యివ్వబడుతున్నాయి, జ్యోతిష్యాలూ చెప్పబడుతున్నాయి. గురు, ఆదివారాల్లో జ్యోతిష్యుల ఇండ్ల ముందు పండగ వాతావరణం కనిపిస్తూ వుంటుంది. రెడీమేడ్ ఫుడ్ మరియు ఫాస్ట్ ఫుడ్‌లకు అలవాటు పడిన వాళ్ళలాగ ఎంతో మంది అమాయకులు తమ దైనందిన జీవితంలో ఎదురయ్యే సమస్యల పరిష్కారం కోసం గంపెడంత ఆశతో వీరిని ఆశ్రయిస్తుంటారు. భవిష్యత్తును గూర్చిన జ్ఞానం వీరికి వుందని, తమ సమస్యలను పరిష్కరించగల శక్తి సామర్థ్యాలు వీరికి వున్నాయని గట్టిగా నమ్మి తమ సంపాదనను వీరికి ధారపోస్తూ వుంటారు.

వాస్తవానికి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధర్మానికీ, జ్యోతిష్యానికీ దూరపు సంబంధం కూడా లేదు.

దివ్యఖురాన్‌లో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“అగోచరాల తాళం చెవులు ఆయన వద్దనే వున్నాయి. వాటిని ఆయన తప్ప ఎవరూ ఎరుగరు.” *(అన్ఆమ్ : 59)*

“ఆకాశాలలోనూ, భూమిలోనూ అల్లాహ్ తప్ప అగోచర జ్ఞానం కలవాడు మరెవ్వడూ లేడు”. *(నమ్ల్ : 65)*

అంతేకాక, స్వయాన దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం)కు అల్లాహ్ ఇలా ఆదేశించాడు:

“వారితో ఇలా అను : నాకు సంబంధించిన లాభ నష్టాలపై నాకు ఏ అధికారమూ లేదు. కేవలం అల్లాహ్ కోరింది మాత్రమే అవుతుంది. నాకే గనక అగోచర విషయజ్ఞానం వున్నట్లయితే, నేను ఎన్నో ప్రయోజనాలను నా కొరకు పొంది వుండే వాణ్ణి. నాకు ఎన్నటికీ ఏ నష్టమూ వాటిల్లేది కాదు. నేను నా మాటను నమ్మే వారి కొరకు కేవలం హెచ్చరిక చేసేవాణ్ణి మాత్రమే. శుభవార్త వినిపించే వాణ్ణి మాత్రమే.” *(ఆరాఫ్ : 188)*

మరి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కే అగోచర విషయజ్ఞానం లేనప్పుడు ఒక జ్యోతిష్యునిలో ఆ జ్ఞానం వుందని నమ్మడం ఎంత వరకు సమంజసం?

జ్యోతిష్య జ్ఞానము, జ్యోతిష్యులను గురించి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు

అలైహి వసల్లం) ఇలా ఉద్భోదించారు.

"ఎవడైతే జ్యోతిష్యంలో కొంత జ్ఞానాన్ని అర్జించాడో వాడు తాంత్రిక విద్యలో కొంత భాగాన్ని అర్జించాడన్న మాట. యిక అతను ఆ జ్ఞానాన్ని ఎంత పెంచు కుంటే, అంత పాపాన్ని మూటగట్టుకుంటాడు". *(అబూదావూద్ : 3905)*

"ఎవరైతే జ్యోతిష్యుని దగ్గరికెళ్ళి అతను చెప్పిన దాన్ని నమ్ముతారో వారు మహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) పై అవతరించిన ధర్మంతో సంబంధం లేని వారయి పోతారు." *(అబూదావూద్: 3904)*

"ఎవరైతే జ్యోతిష్యుని వద్దకెళ్ళి, అతణ్ణి ఏ విషయంలోనైనా ప్రశ్నిస్తే అతని నమాజు 40 రోజుల వరకు స్వీకరించబడదు."

(సహీ ముస్లిం - కితాబుస్సలామ్, బాబ్ : తహ్రీమిల్ కహానతి వ ఈతానిల్ కుహ్హాని)

"ముఆవియా బిన్ హకం సల్మి (రజి అల్లాహు అన్హు) కథనం: "నేనొక రోజు దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)తో ఓ దైవ ప్రవక్తా ! మేము అజ్ఞాన కాలంలో కొన్ని పనులు చేసేవాళ్ళం. మేము జ్యోతిష్యుల వద్దకు వెళుతూ వుండేవాళ్ళం అని విన్న వించుకున్నాను. దానికాయన - 'యిక వారి వద్దకు వెళ్ళకండి' అని సెలవిచ్చారు. తదుపరి నేను - 'మేము దుశ్శకునాలను పాటించే వాళ్ళం' అని అన్నాను. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) జవాబిస్తూ - మీ మనసులో ఇలాంటి భావన వస్తూనే వుంటుంది. కానీ దీని కారణంగా మీరు ఏ పనినీ వదిలి పెట్టకండి" అని హితవు చేశారు.

(ముస్లిం- కితాబుస్సలామ్, బాబ్ : తహ్రీమిల్ కహానతి వ ఈతానిల్ కుహ్హాని)

పైన పేర్కొన్న రుజువుల ద్వారా జ్యోతిష్యము ఎంత పెద్ద పాపమో జ్యోతి ష్యుల వద్దకు వెళ్ళడం ఎంత ప్రమాదకరమో అర్థమవుతుంది.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధర్మాన్ని అనుసరించి ఇహపర లోకాల్లోని సౌఖ్యాలను పొందగోరే వారు ఇలాంటి పాపాలకు దూరంగా వుండాలి.

అలాగే తాంత్రిక విద్య నర్జించడం, చేతబడి చేయడం కూడా పూర్తిగా నిషేధించబడినవి. వీటి వల్ల నష్టమే తప్ప ప్రయోజనమేమీ వుండదు.

"వారు నేర్చుకున్నది (తాంత్రిక విద్య) వారికి నష్టం కలిగించేదే కాని లాభం కలిగించేది ఎంత మాత్రం కాదు." *(బఖర : 102)*

"మాంత్రికుడు ఎన్నడూ సఫలుడు కాలేడు, వాడు ఎంత నేర్పరి అయినా సరే" *(తాహా : 69)*

ఇమ్రాన్ బిన్ హుసైన్ (రజి అల్లాహు అన్హు) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రభోదించారు : ఎవరైతే దుశ్శకునం పాటించారో లేదా ఎవరి కోసమైతే దుశ్శకునం పాటించబడిందో, ఎవరైతే జ్యోతిష్యం చెప్పారో లేదా ఎవరి కొరకైతే జ్యోతిష్యం చెప్పబడిందో - వారు మాలోని వారు కారు. (అంటే ముస్లింలే కారు).

హదీసు ఉల్లేఖకుని కథనం : దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) - 'ఎవరైతే చేతబడి చేశారో లేదా ఎవరికొరకైతే చేతబడి చేయబడిందో' - అని కూడా పలికారని నా అనుమానం. *(తబ్రాని)*

యిక సృష్టి వ్యవహారాల్లో నక్షత్రాల ప్రభావం గురించి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) యిచ్చిన వివరణను తెలుసుకుందాం.

జైద్ బిన్ ఖాలిద్ జుహ్నీ (రజి అల్లాహు అన్హు) కథనం : దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మాతో కలిసి హుదైబియా ప్రాంతంలో ఉదయం నమాజు చేశారు. రాత్రి వర్షం కురిసి ఉదయం వరకు నేల తడిగానే వుంది. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) నమాజు ముగిసిన తర్వాత సహచరుల వైపునకు తిరిగి, అల్లాహ్ ఏమని సెలవిచ్చాడో మీకు తెలుసా? అని అడిగారు. దానికి సహచరులు "అల్లాహ్‌కూ ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కూ బాగా తెలుసు" అని పలికారు. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) వివరిస్తూ : అల్లాహ్ ఇలా అన్నాడు : ఈ రోజు ఉదయం నా దాసులలో కొందరు విశ్వాసులయిపోతే మరికొందరు అవిశ్వాసులయిపోయారు. అల్లాహ్ దయవల్ల మనకు వర్షం కురిసింది అని అన్నవారు తారా బలాన్ని నిరాకరించి, నన్ను విశ్వసించిన వారయ్యారు. దీనికి భిన్నంగా ఫలానా నక్షత్ర ప్రభావంతో వర్షం కురిసిందని అన్నవారు నక్షత్ర విశ్వాసులయి నన్ను తిరస్కరించిన వారయ్యారు.

(ముస్లిం - కితాబుల్ ఈమాన్, బాబ్ : తస్మియతిల్ అబ్దిల్ ఆబికి కాఫిరన్)

https://teluguislam.net

యివన్నీ నమ్మకానికి సంబందించిన వాస్తవాలు. అల్లాహ్ ఆరాధనల్లో నమ్మకానికి ఎంత ప్రాముఖ్యత వుందో మనకు వీటి ద్వారా అర్థమవుతుంది. దైవేతరులను నమ్మడం వల్ల వాటిల్లే నష్టాలు కూడా తెలిసాయి. అందుకే మనం అల్లాహ్ పైనే సంపూర్ణంగా నమ్మకం కలిగి వుండాలి. అప్పుడే మన ఆచరణలు అల్లాహ్ వద్ద స్వీకార యోగ్యమవుతాయని ఆశించవచ్చు.

(4) ఆశ

ఇది కూడా ఆరాధనే.

వాస్తవానికి సమస్త ఆరాధనలూ - ప్రేమ, భయం, ఆశ అనే మూడు మౌలికాంశాలపై ఆధారపడి వున్నాయి.

ప్రేమ అనేది వినమ్రతతో పాటు ఏర్పడగా, భయం అనేది ఆశతో పాటు ఏర్పడుతుంది. అందువల్ల అల్లాహ్‌ను ఆరాధించడంలో ఈ మూడు అంశాలను తప్పనిసరిగా పాటించవలసి వుంటుంది.

దివ్యఖురానులో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

"అల్లాహ్ వారిని ప్రేమిస్తాడు, వారు అల్లాహ్‌ను ప్రేమిస్తారు".

(మా ఇద : 54)

"కానీ విశ్వాసులు అన్నిటికంటే ఎక్కువగా అల్లాహ్‌నే ప్రేమిస్తారు".

(బఖర : 165)

యింకా తన ప్రవక్తల వృత్తాంతాలను వివరిస్తూ యిలా తెలియజేశాడు.

"వారు మంచి పనుల కోసం ఎక్కువగా శ్రమించేవారు. ఆశతోనూ, భయం తోనూ మమ్మల్ని ప్రార్థించేవారు, మా సమక్షంలో వినమ్రులై వుండేవారు".

(అంబియా : 90)

"వారు భయంతోనూ, ఆశతోనూ తమ ప్రభువును వేడుకుంటారు".

(సజ్దా : 16)

ఆరాధనల్లో పైన పేర్కొన్న మూడు అంశాలలో ఏ ఒక్కటి లోపించినా అది సంపూర్ణ ఆరాధన అనబడదు. అందుకే ఈ మూడు విషయాల గురించి తగు జాగ్రత్త వహించవలసి వుంటుంది.